

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Α. Ρ. Λιάτσου, Π.Ε.Δ.

Αρ. Αγωγής: 2859/05

Μεταξύ:

KOLE STOCKBROKERS LIMITED

Εναγόντων

και

1. SHARELINK FINANCIAL SERVICES LIMITED
2. SHARE LINK ADMINISTRATION MANAGEMENT LIMITED
3. UNIFAST FINANCE AND INVESTMENTS PUBLIC COMPANY LIMITED

Εναγομένων

4 Ιουνίου, 2010.

Για τους ενάγοντες: κ. Αλ. Μαρκίδης μαζί με κ. Ν. Μακρίδη

Για όλους τους εναγόμενους: κ. Γ. Χριστοδούλου μαζί με κα Α. Δημητρίου

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Α. Η ΑΞΙΩΣΗ.

Με την παρούσα αγωγή η ενάγουσα αξιοί κατά των εναγομένων αλληλέγγυα και/ ή κεχωρισμένα:

- (1) Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η εναγόμενη 1 είχε από κάποιο χρόνο εντός του 2000 συνεχή και/ή άλλως πως νομική υποχρέωση υποβολής δημόσιας πρότασης εν τη εννοία των Κανονισμών προς εξαγορά τόσου αριθμού μετοχών στο κεφάλαιο της εναγομένης 3, ώστε η εναγόμενη 1 να αποκτήσει τουλάχιστον το 50% του κεφαλαίου της εναγομένης 3 συν μία μετοχή και ότι κατ' επέκταση η εναγόμενη 1 είχε συνεχή και/ή άλλως πως νομική υποχρέωση να απευθύνει την εν λόγω δημόσια πρόταση και προς την ενάγουσα, η οποία κατά τον κρίσιμο χρόνο κατείχε 106.036 μετοχές στο κεφάλαιο της εναγομένης 3.

- (2) Διάταγμα του Δικαστηρίου διατάσσει την εναγομένη 1 να υποβάλει τώρα την δημόσια πρόταση υπό τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις, που θα περιείχε η δημόσια πρόταση, εάν η εναγόμενη 1 εκπλήρωνε έγκαιρα την αναφερόμενη στην πιο πάνω παράγραφο νομική και/ή θέσμια της υποχρέωση και/ή διάταγμα του Δικαστηρίου διατάσσει την εναγομένη 1 να αγοράσει από την ενάγουσα τουλάχιστον 30.285 μετοχές στο κεφάλαιο της εναγομένης 3 έναντι ποσού ΛΚ5,60 ανά μετοχή, δηλαδή συνολικά έναντι ποσού Λ.Κ. 169.596,00 περίπου και/ή τόσον πρόσθετο αριθμό μετοχών της ενάγουσας στο κεφάλαιο της εναγομένης 3 έναντι ποσού Λ.Κ. 5,60 ανά μετοχή, ώστε ως αποτέλεσμα η εναγομένη 1 να αποκτήσει το 50% του κεφαλαίου της εναγομένης 3 συν μία μετοχή.

- (3) Απόφαση υπέρ της ενάγουσας και εναντίον της εναγομένης 1 για ποσόν Λ.Κ. 169.596,00 υπό τον όρο ταυτόχρονης μεταβίβασης στην εναγομένη 1, 30.285 μετοχών που κατέχει η ενάγουσα στο κεφάλαιο της εναγομένης 3.

- (4) Αποζημιώσεις Λ.Κ. 169.596,00 για ζημιά που προκλήθηκε στην ενάγουσα λόγω της μη υποβολής υποχρεωτικής δημόσιας πρότασης από την εναγόμενη 1 για την εξαγορά αριθμού μετοχών που κατείχε η ενάγουσα στο μετοχικό κεφάλαιο της εναγόμενης 3.
- (5) Αποζημιώσεις Λ.Κ. 458.481,49 για ζημιά που προκλήθηκε στην ενάγουσα λόγω της αγοράς εκ μέρους της αριθμού μετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο της εναγόμενης 3, τις οποίες δεν θα αγόραζε εάν οι εναγόμενες 1 και 3 ενεργούσαν στα πλαίσια των δυνάμει του νόμου και κανονισμών υποχρεώσεών τους.

B. ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.

Είναι το κατάλληλο στάδιο παράθεσης της ισχύουσας, κατά τον επίδικο χρόνο, νομοθεσίας, και των ανάλογων κανονισμών, προκειμένου να γίνει ευκολότερη η κατανόηση και παρακολούθηση των ουσιαστικών θέσεων των εναγόντων.

Ως βασικό νομικό υποστύλωμα τέθηκε από τους ενάγοντες το άρθρο 24 (3) του περί της Κατοχής, Χρήσης και Ανακοίνωσης Προνομιακών Εμπιστευτικών Πληροφοριών, περί της Εποπτικής Αρμοδιότητας της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και περί Άλλων Συναφών Θεμάτων Νόμου, Ν.36(Ι)/1999, το οποίο έχει ως εξής:

«Ο εκδότης οφείλει να ανακοινώσει στην Επιτροπή και στο ευρύ κοινό, ευθύς ως περιέλθει σε γνώση του, το γεγονός ότι ένας δικαιούχος μίας κατηγορίας τίτλων του εκδότη απέκτησε ή

διέθεσε τίτλους της κατηγορίας αυτής και συνεπεία της συναλλαγής το ποσοστό δικαιωμάτων ψήφου που κατέχει ο ίδιος ή μέσω συνδεδεμένων με αυτόν προσώπων φθάνει, υπερβαίνει ή κατέρχεται κάτω από τα όρια των δέκα, είκοσι πέντε, πενήντα και εβδομήντα επί τοις εκατό του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της κατηγορίας αυτής. Την ίδια υποχρέωση για ανακοίνωση στην Επιτροπή και στον εκδότη έχει και ο δικαιούχος των τίτλων, που οφείλει να ανακοινώσει το γεγονός μέσα σε προθεσμία μίας κατ' ανώτατο όριο εργάσιμης ημέρας από την κατάρτιση της συναλλαγής».

Ερμηνεία του όρου «εκδότης» εντοπίζεται στο ερμηνευτικό άρθρο 2 του πιο πάνω Νόμου:

«'Εκδότης' σημαίνει το νομικό πρόσωπο ή την ένωση προσώπων που εκδίδει κινητές αξίες».

Ως «κινητές αξίες» καθορίζονται, στο ίδιο άρθρο, μεταξύ άλλων, και οι τίτλοι, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι μετοχές δημοσίων εταιρειών.

Κατ' ακολουθία του άρθρου 29(3) του Νόμου 36(I)/99, πρόσωπο που παραλείπει να συμμορφωθεί προς υποχρέωσή του για ανακοίνωση πληροφοριών, πέραν της ποινικής ευθύνης που υπέχει, ευθύνεται για κάθε ζημιά που υφίστανται τρίτοι ένεκα της πράξεως ή της παραλείψεως η οποία στοιχειοθετεί το αδίκημα.

Η Κανονιστική Διοικητική Πράξη 100/97 - μέσω της οποίας θεσπίστηκαν οι **περί Αξιών και Χρηματιστηρίου Αξιών Κύπρου (Δημόσια Πρόταση προς Εξαγορά ή Αγορά Τίτλων και Συγχώνευση Εταιρειών Εισηγμένων στο Χρηματιστήριο) Κανονισμοί του 1997** - στηρίχθηκε στις εξουσίες που παρείχαν τα άρθρα 60Α και 71 των περί Αξιών και Χρηματιστηρίου Αξιών Κύπρου Νόμων του 1993-1997. Στους ακόλουθους Κανονισμούς 24 (1) (2) (5) και 31, επίσης εδράζεται νομικά η απαίτηση των εναγόντων:

«24 (1) Φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που αποκτά τίτλους σε εταιρεία (εφεξής στους Κανονισμούς 24 έως 27 καλούμενο “ο αποκτών”) που προστιθέμενοι στους τυχόν ήδη κατεχόμενους από τον ίδιο ή από τα μνημονευόμενα στην επόμενη παράγραφο πρόσωπα, του παρέχουν ποσοστό πέραν του τριάντα επί τοις εκατόν των υφιστάμενων κατά την ημέρα της κτήσεως δικαιωμάτων ψήφου μιας εταιρείας, έχει υποχρέωση προς διατύπωση δημόσιας πρότασης προς απόκτηση ενός πρόσθετου αριθμού τίτλων της εταιρείας, που προστιθέμενοι στους ήδη κατεχόμενους από αυτόν, θα του παρέχουν ποσοστό πέραν του πενήντα επί τοις εκατόν των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας.

24(2) Προς υπολογισμό του μνημονευόμενου στην προηγούμενη παράγραφο ορίου, που γεννά την υποχρέωση προς διατύπωση της δημόσιας πρότασης, στα δικαιώματα ψήφου που κατέχονται από τον ίδιο τον αποκτώντα προσμετρούνται και τα ακόλουθα:

(α) Δικαιώματα ψήφου κατεχόμενα από άλλα πρόσωπα στο όνομα τους, αλλά για λογαριασμό του αποκτώντος·

- (β) Δικαιώματα ψήφου κατεχόμενα από ελεγχόμενες από τον αποκτώντα επιχειρήσεις·
- (γ) Δικαιώματα ψήφου κατεχόμενα από οποιοδήποτε πρόσωπο, που ενεργεί σε συνεννόηση με τον αποκτώντα·
- (δ) Δικαιώματα ψήφου συναπτόμενα σε τίτλους κατεχόμενους από τον αποκτώντα, που έχουν ενεχυριαστεί.

24(5) Η προτεινόμενη στη δημόσια πρόταση αντιπαροχή για κάθε τίτλο θα είναι ίση τουλάχιστο με την υψηλότερη τιμή που κατέβαλε ο αποκτών ή άλλο πρόσωπο μνημονευόμενο στην παράγραφο (2) του Κανονισμού αυτού, για τίτλους της ίδιας κατηγορίας κατά τους τελευταίους δώδεκα μήνες πριν από τη γένεση της υποχρέωσης προς διατύπωση δημόσιας πρότασης.

31 Ο παραλείπων να διατυπώσει υποχρεωτική κατά τις διατάξεις των Κανονισμών αυτών δημόσια πρόταση ή άλλως πως υπαιτίως παραβιάζων υποχρέωση του που απορρέει από τους Κανονισμούς αυτούς ή ο υπαιτίως παρέχων πλημμελή πληροφόρηση σε έγγραφο προβλεπόμενο από τους Κανονισμούς αυτούς, σε ερώτημα του Συμβουλίου ή της Επιτροπής, φέρει ευθύνη για κάθε ζημιά που προσγίνεται σε τρίτους από την παράλειψη, υπαίτια παραβίαση ή υπαίτια πλημμελή πληροφόρηση».

Στο ερμηνευτικό άρθρο 2 των Κανονισμών εντοπίζονται οι ακόλουθες έννοιες, οι οποίες και παρατίθενται, δεδομένης της σημασίας που διαδραματίζουν στην υπό κρίση υπόθεση:

«αποδέκτης» σημαίνει τον κάτοχο τίτλου που αποτελεί το αντικείμενο δημόσιας πρότασης και προς τον οποίο απευθύνεται η δημόσια πρόταση·

"δημόσια πρόταση εξαγοράς ή αγοράς τίτλων" ή συνοπτικά, κατά ταυτόσημη έννοια, "δημόσια πρόταση" σημαίνει την πρόταση που απευθύνεται στους κατόχους των τίτλων μιας εταιρείας προς απόκτηση του συνόλου ή μέρους των εν λόγω τίτλων αντί καταβολής τιμήματος τοις μετρητοίς ή έναντι ανταλλαγής με άλλους τίτλους·

"ελεγχόμενη επιχείρηση" σημαίνει κάθε επιχείρηση στην οποία ένα πρόσωπο ή, αριθμός προσώπων ενεργούντων σε συνεννόηση—

- (α) έχει ή ελέγχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων ή εταίρων ή*
- (β) έχει το δικαίωμα διορισμού ή ανάκλησης της πλειοψηφίας των μελών του οργάνου διοίκησης, διεύθυνσης ή εποπτείας ή*
- (γ) είναι μέτοχος ή εταίρος και ελέγχει μόνος, δυνάμει συμφωνίας, είτε οριστικής, είτε υπό όρους, είτε ενεργοποιούμενης σε μελλοντικό χρόνο που έχει συνάψει με άλλους μετόχους ή εταίρους της επιχείρησης αυτής, την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων ή εταίρων.*

Στα δικαιώματα ψήφου, διορισμού ή ανάκλησης της μητρικής εταιρείας προστίθενται τα δικαιώματα κάθε άλλης ελεγχόμενης κατά τα ανωτέρω επιχείρησης, καθώς και τα δικαιώματα κάθε προσώπου που ενεργεί εξ ονόματος του αλλά για λογαριασμό της μητρικής επιχείρησης ή κάθε άλλης ελεγχόμενης επιχείρησης.

"εναρμονισμένη πρακτική" σημαίνει κάθε θετική ενέργεια, που αν και υπολείπεται της πραγματικής συμφωνίας, εν τούτοις απολήγει στην ευθυγράμμιση των δραστηριοτήτων δύο φυσικών ή νομικών προσώπων.

"πρόσωπα ενεργούντα σε συνεννόηση" σημαίνει πρόσωπα που με εναρμονισμένη πρακτική ή κατόπιν συμφωνίας, συνεργάζονται μεταξύ τους σχετικά με μια δημόσια πρόταση. Στο γενικό αυτό όρο εμπίπτουν, κατά μαχητό τεκμήριο οι ακόλουθες κατηγορίες προσώπων:

- (i) ο σύζυγος και οι συγγενείς εξ αίματος μέχρι δεύτερου βαθμού συγγένειας του προτείνοντος.
- (ii) εταιρείες, στις οποίες ο προτείνων κατέχει είτε ο ίδιος είτε από κοινού με πρόσωπα ενεργούντα σε συνεννόηση μαζί του, το είκοσι επί τοις εκατόν των δικαιωμάτων ψήφου
- (iii) μέλη του διοικητικού συμβουλίου εταιρείας του προτείνοντος και εταιρείες ελεγχόμενες από αυτά.
- (iv) ταμεία προνοίας εταιρείας του προτείνοντος και
- (v) συνέταιροι του προτείνοντος.

"προτείνων" σημαίνει το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο που διατυπώνει τη δημόσια πρόταση.

"υποχρεωτική δημόσια πρόταση" σημαίνει την κατ' επιταγή των διατάξεων των Κανονισμών αυτών υποχρεωτικώς διατυπούμενη δημόσια πρόταση."

Γ. ΟΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ.

Προκύπτουν, από το σύνολο των ενώπιον του Δικαστηρίου δεδομένων, ως βασικές θέσεις των εναγόντων οι ακόλουθες:

- (α) Η εναγόμενη 1, με τις ενέργειες και/ή παραλείψεις της και/ή σε συνεννόηση με την εναγόμενη 2 και/ή με την εταιρεία Λήδα Επενδυτική Δημόσια Εταιρεία Λίμιτεδ και/ή την εταιρεία Κύκνος Εταιρεία Επενδύσεις Χαρτοφυλακίου Λτδ και/ή με την εταιρεία Τρίαινα Επενδύσεις Δημόσια Εταιρεία Λίμιτεδ και/ή με την εταιρεία Actibond Growth Fund Public Co Limited και/ή με την εταιρεία White Knight Holdings Public Company Limited και/ή με την εταιρεία Cyventure Capital Public Co Limited – κατ' ισχυρισμό των εναγόντων ελεγχόμενες από την εναγόμενη 1 εταιρείες - ξεπέρασαν κατά τον επίδικο χρόνο, ήτοι κατά ή περί το 2000 ή κατά κάποια μέρα του 2000, το εικοσιπέντε και/ή τριάντα επί τοις εκατό των εισηγμένων στο ΧΑΚ τίτλων της εναγόμενης 3.

- (β) Οι πιο πάνω Εταιρείες, συμπεριλαμβανομένης και της εναγόμενης 3, παρέλειψαν και/ή αμέλησαν να ανακοινώσουν στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, αλλά και στο ευρύ κοινό, το γεγονός αυτό.
- (γ) Περαιτέρω και κατά παράβαση των υφιστάμενων κατά την επίδικη περίοδο Κανονισμών και Νομοθεσίας, η εναγόμενη 1 αμελώς και/ή δόλια και/ή κατά παράβαση των θέσμιων υποχρεώσεων της δεν υπέβαλε υποχρεωτική δημόσια πρόταση προς τους μετόχους της εναγόμενης 3, συμπεριλαμβανομένης της ενάγουσας, κατά τον τύπο που περιγράφεται στους Κανονισμούς 24(1) και 24(5) της ΚΔΠ 100/1997.
- (δ) Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω, προκλήθηκε στην ενάγουσα η αξιούμενη ζημιά.

Δ. Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ.

Οι εναγόμενες αρνούνται ότι ενεργούσαν καθ' οιονδήποτε τρόπο και χρόνο στα πλαίσια εναρμονισμένης πρακτικής ή ότι εκτελούσαν πράξεις επί των μετοχών της εναγόμενης 3 κατόπιν συνεννόησης. Αρνούνται περαιτέρω πως οι αναφερόμενες από τους ενάγοντες δημόσιες εταιρείες, ήταν ελεγχόμενες επιχειρήσεις εν τη εννοία των κανονισμών και ότι σε οποιαδήποτε περίπτωση ενήργησαν σε συνεννόηση ή με εναρμονισμένη πρακτική με τις δημόσιες αυτές εταιρείες. Η εναγόμενη 1 ισχυρίζεται περαιτέρω ότι ουδέποτε απέκτησε οποιαδήποτε μετοχή με την οποία, άμεσα ή έμμεσα, ή με οποιοδήποτε τρόπο, αποκτούσε ποσοστό 30% των μετοχών της εναγόμενης 3 και ότι ουδέποτε απόκτησε οποιαδήποτε μετοχή της

εταιρείας αυτής με την οποία ενεργοποιήθηκε οποιαδήποτε υποχρέωση για υποβολή δημόσιας πρότασης δυνάμει των κανονισμών. Είναι, συνοπτικά, η θέση των εναγομένων, ότι ουδέποτε παραβίασαν οποιοδήποτε νόμο ή κανονισμό και αρνούνται πως είχαν υποχρέωση υποβολής δημόσιας πρότασης κατά το έτος 2000 ή οποιαδήποτε άλλη υποχρέωση έναντι της ενάγουσας. Με στήριξη δε στα πιο πάνω, αρνούνται την ύπαρξη οποιασδήποτε, γενικά, ζημιάς της ενάγουσας ή την ύπαρξη οιασδήποτε απώλειάς της, ως αποτέλεσμα δικής τους ευθύνης, πράξης ή παράλειψης,

E. MARTYRIA.

Για την πλευρά της ενάγουσας κατέθεσαν τέσσερις μάρτυρες: Ο Πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (ME1), Λειτουργός στο Τμήμα Εκκαθάρισης Συναλλαγών του Χρηματιστηρίου Αξιών Κύπρου (ME2), ο Διευθυντής και Μέτοχος της ενάγουσας Χριστάκης Κολέ (ME3) και Λειτουργός στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (ME4).

Ο ME1 κατέθεσε για να παρουσιάσει απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς ημερ. 19.4.2001 (Τεκμ. 1), με βάση την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο στην εναγόμενη 1 για παράβαση του προαναφερθέντος Κανονισμού 24. Σύμφωνα με το σκεπτικό της απόφασης αυτής, η εναγόμενη 1, μαζί με *«πρόσωπα ενεργούντα σε συνεννόηση»*, κατείχε 40.82% του μετοχικού κεφαλαίου της εναγομένης 3. Τελικά, η απόφαση αυτή ανεκλήθη από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς στη συνεδρία της ημερ. 19.11.2001 (Τεκμ. 2) και το επιβληθέν πρόστιμο των Λ.Κ.2.000 επιστράφηκε στην εναγόμενη 1.

Η μαρτυρία του ME2 προσφέρθηκε προκειμένου να τεθούν ενώπιον του Δικαστηρίου και να επεξηγηθούν οι συναλλαγές που είχαν διενεργηθεί από οκτώ εταιρείες σε σχέση με την εναγόμενη 3. Τις εταιρείες Λήδα, Τρίαινα, Κύκνος, Cyventure, Sharelink Securities Ltd, Actibond, Ellinas Finance Public Co Ltd και AAA United Stockbrokers Ltd. Εκτυπώσεις από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή, όπου ήταν καταχωρημένες όλες οι συναλλαγές που είχαν διενεργηθεί σε σχέση με έξι από τις πιο πάνω εταιρείες, καταχωρήθηκαν ως Τεκμ. 13-18. Συναλλαγές αναφορικά με της Sharelink και AAA United, υπό την ιδιότητα επενδυτή, δεν εντοπίστηκαν.

Η ME4 εκτελεί καθήκοντα λειτουργού στο Τμήμα Επιχειρήσεων Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Η μαρτυρία της κινήθηκε γύρω από την απόφαση για επιβολή προστίμου στην εναγόμενη 1, το Τεκμ. 1 δηλαδή, και, πιο συγκεκριμένα, στους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή στην κατάληξη ότι η εναγόμενη 1 κατείχε ποσοστό 40.82% του μετοχικού κεφαλαίου της εναγόμενης 3.

Βασικός μάρτυρας για την ενάγουσα ήταν ο ME3, ο οποίος παρουσίασε τον εαυτό του ως πρόσωπο εξειδικευμένο στα της νομοθεσίας, των κανονισμών, και της λειτουργίας εν γένει του Χρηματιστηρίου Αξιών Κύπρου. Με αυτά ως βάση, είχε εκλεγεί και Πρόεδρος του Παγκύπριου Συνδέσμου Επενδυτών Χρηματιστηρίου Αξιών (ΠΑ.Σ.Ε.Χ.Α). Η εκτενής μαρτυρία του, περιστράφηκε γύρω από το ιστορικό και τους σκοπούς σύστασης των εναγομένων και επικεντρώθηκε ιδιαίτερα στην, κατά τη θέση του, διασύνδεση και/ή σχέση και/ή εναρμόνιση και/ή συνεννόηση και/ή ευθυγράμμιση των εναγομένων μεταξύ τους και/ή τη διασύνδεση και συνεννόηση ελεγχόμενων και/ή συνδεδεμένων εταιρειών με την εναγόμενη

1 κατά τον ουσιώδη χρόνο. Προκειμένου δε να τεκμηριώσει τις ανάλογες θέσεις του και στηριζόμενος σε καταστάσεις και πίνακες που ο ίδιος ετοίμασε με βάση στοιχεία που άντλησε από τα μητρώα της εναγόμενης 3 και μελέτη ετήσιων εκθέσεων και ενημερωτικών δελτίων των εμπλεκόμενων εταιρειών, αναφέρθηκε λεπτομερώς στο μετοχικό κεφάλαιο που κατείχε η εναγόμενη 1 στην εναγόμενη 3, καθώς επίσης και σε άλλες εταιρείες, στη μετοχική διασύνδεση των εταιρειών αυτών με την εναγόμενη 3 και στη δομή των διοικητικών συμβουλίων των ελεγχόμενων και/ή συνδεδεμένων, κατά τη θέση του, επιχειρήσεων. Ήταν η βασική του προσέγγιση ότι οι εταιρείες, στο σύνολό τους, ενεργούσαν σε συνεννόηση και/ή ήταν συνδεδεμένες επιχειρήσεις, οι οποίες προέβαιναν σε αγοραπωλησίες μετοχών στο ΧΑΚ, σύμφωνα με οδηγίες και/ή καθοδήγηση της εναγόμενης 1 και/ή κατόπιν συνεννόησης ή ευθυγράμμισης ή εναρμόνισης με αυτήν. Επεξηγώντας τους υπολογισμούς του και παραπέμποντας στα Τεκμ. 13, 14 και 15, τα οποία περιλαμβάνουν αναλυτικά τις χρηματιστηριακές πράξεις που πραγματοποιήθηκαν από τις εταιρείες Λήδα, Τρίαινα και Κύκνος σε σχέση με τις μετοχές της εναγόμενης 3, έθεσε ότι η εναγόμενη 1, μαζί με τις πιο πάνω εταιρείες, ξεπέρασαν, κατά ή περί τις 13.6.2000, το 40% συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο της εναγόμενης 3. Περαιτέρω, και με βάση τα πιο πάνω στοιχεία, ήταν η θέση του πως οι προαναφερθείσες εταιρείες κατείχαν και/ή ήλεγχαν συγκεκριμένο ποσοστό δικαιωμάτων ψήφου και/ή μετοχών του μετοχικού κεφαλαίου της εναγόμενης 3, το ύψος του οποίου τους υποχρέωνε να το γνωστοποιήσουν και/ή ανακοινώσουν στο ευρύ κοινό. Πράγμα που παρέλειψαν να πράξουν, κατά παράβαση των εκ του νόμου υποχρεώσεών τους για κοινοποίηση όλων των αναγκαίων πληροφοριών που είχαν σχέση με τις αλλαγές στο μετοχικό κεφάλαιο της εναγόμενης 3. Καταληκτικά ο

μάρτυρας παρέθεσε τους λόγους για τους οποίους προκλήθηκε ζημιά στην ενάγουσα και τον τρόπο υπολογισμού του ύψους της. Αναλυτική καταγραφή του μέρους αυτού της μαρτυρίας του θα παρατεθεί σε κατοπινό στάδιο της απόφασης, κατά την εξέταση του ζητήματος των αποζημιώσεων.

Μόνος μάρτυρας για την Υπεράσπιση ήταν ο Οικονομικός Διευθυντής της εναγόμενης 1 Αντώνης Μυτιληναίος. Εργάζεται στην εταιρεία από το 1999 και συμμετέχει στις συνεδρίες του Διοικητικού της Συμβουλίου και στο στρατηγικό σχεδιασμό της. Αναφέρθηκε εκτεταμένα στις κύριες δραστηριότητες του ομίλου SFS, του οποίου η εναγόμενη 1 είναι η μητρική εταιρεία, καθώς επίσης και στη διοικητική δομή, τόσο των εναγομένων εταιρειών, όσο και των εταιρειών Λήδα, Τρίαινα και Actibond. Εκ της θέσεώς του και λόγω της εμπλοκής του στο στρατηγικό σχεδιασμό της εναγόμενης 1, αλλά και από τη συμμετοχή του στις συνεδρίες του Διοικητικού της Συμβουλίου, γνώριζε ότι οι εναγόμενες 1 και 2 ουδέποτε αποφάσισαν ή συμφώνησαν να αποκτήσουν ποσοστό, πέραν του 30% στην εναγόμενη 3, είτε άμεσα, είτε έμμεσα, είτε με οποιοδήποτε άλλο τρόπο. Ήταν σε θέση επίσης να καταθέσει ότι ούτε η εναγόμενη 1, ούτε καμία άλλη θυγατρική εταιρεία του ομίλου ενεργούσε σε συνεννόηση με οποιαδήποτε από τις αναφερθείσες από το ΜΕ3 εταιρείες για την απόκτηση οποιουδήποτε μετοχικού ποσοστού στην εναγόμενη 3. Ούτε και ήλεγχε η εναγόμενη 1 τα διοικητικά συμβούλια των εταιρειών αυτών, τα οποία λειτουργούσαν ανεξάρτητα. Στρατηγικός στόχος του ομίλου, σε σχέση με την εναγόμενη 3, ήταν η απόκτηση μετοχικού ποσοστού κοντά στο 20%, έτσι ώστε να καθίσταται εταιρεία της οποίας τα αποτελέσματα λογίζονται με τη μέθοδο του καθαρού συμφέροντος (equity accounting). Η απόκτηση δε ποσοστού πέραν του 30% στην εναγόμενη 3 δεν εξυπηρετούσε με

οποιοδήποτε τρόπο τα συμφέροντα της εναγόμενης 1. Σχετικά με το θέμα της υποχρέωσης ανακοίνωσης μεταβολής του ποσοστού της εναγόμενης 1 στο μετοχικό κεφάλαιο της εναγόμενης 3, ήταν η θέση του μάρτυρα ότι ουδέποτε ξεπεράστηκαν τα προβλεπόμενα όρια για να υφίσταται τέτοια υποχρέωση εκ μέρους των εναγομένων 1 και 3.

ΣΤ. ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ.

Με εκτεταμένες και εμπειριστατωμένες αγορεύσεις οι ευπαίδευτοι συνήγοροι υποστήριξαν τις θέσεις τους. Ιδιαίτερη έμφαση έδωσαν στην ανάλυση της, κατά τη θέση τους, ορθής ερμηνείας των όρων «ελεγχόμενη» και «συνδεδεμένη εταιρεία», σε συνάρτηση με τα γεγονότα της υπόθεσης και την αναλυτική περιγραφή των σχετικών με τη διαδικασία νομικών οντοτήτων. Επικέντρωσαν, περαιτέρω, την προσοχή τους στο ζήτημα της ύπαρξης ή μη ζημιών και του τρόπου υπολογισμού τυχόν αποζημιώσεων. Παρέλκει, στο στάδιο αυτό της απόφασης, λεπτομερής παράθεση των ανάλογων θέσεων των συνηγόρων. Σε κατοπινό στάδιο, και κατά την εξέταση των σχετικών επίδικων θεμάτων, θα τεθούν, σε όση έκταση κριθεί επιβεβλημένο, οι προσεγγίσεις των δύο πλευρών.

Ζ. ΠΑΡΑΔΕΚΤΑ – ΑΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ.

Πέραν των ετήσιων εκθέσεων, ενημερωτικών δελτίων, προσκλήσεων εγγραφής, οικονομικών καταστάσεων και ενημερωτικών δελτίων διαφόρων εταιρειών, έγγραφα τα οποία κατατέθηκαν εκ συμφώνου ή και δεν αμφισβητήθηκαν, τα πιο κάτω είναι δυνατό να κωδικοποιηθούν ως παραδεκτά ή, ως, ουσιαστικά, αδιαμφισβήτητα, γεγονότα:

- Η εναγόμενη 1 κατά τον ουσιώδη χρόνο κατείχε το 100% του μετοχικού κεφαλαίου της εναγομένης 2.
- Το κεφάλαιο της εναγομένης 3 κατά την εισαγωγή της στο ΧΑΚ ήταν διαιρεμένο σε 2.000.000 μετοχές.
- Στις 12.1.2004 η εναγομένη 3 μετονομάστηκε σε Unifast Investments Public Company Ltd.
- Η εναγομένη 1 κατείχε τα ακόλουθα ποσοστά μετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο της εναγομένης 3: 22.78 % στις 31.12.99, 22.78 στις 25.3.2000 και 20.25% στις 31.12.2000.
- Κατά το έτος 2000 τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της εναγόμενης 1 ήταν οι Χριστόδουλος Έλληνας, Φίλιππος Λάρκος, Νεόφυτος Νεοφύτου, Ιωάννης Πίτσιλλος, Μάριος Ιωαννίδης, Λοΐζος Λοΐζου με αντικαταστάτη σύμβουλό του τον Χαράλαμπο Παπανικολάου, και ο Χρίστος Βλάχος.
- Στο Διοικητικό Συμβούλιο της εναγόμενης 3 για το έτος 2000 ήταν οι Σάββας Δρουσιώτης, Αντώνης Πισσαρίδης, Ανδρέας Χρυσουλιώτης Χρίστος Βάκης, Μιχαήλ Χρυσάνθου, Χρίστος Βλάχος και Χαράλαμπος Παπανικολάου. Οι δύο τελευταίοι είχαν σχέση με την εναγόμενη 1. Και οι δύο ήταν μη εκτελεστικοί Διοικητικοί Σύμβουλοι.

- Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Λήδα, κατά το έτος 2000, ήταν οι Γεώργιος Συρίμης, Γεώργιος Λιβέρας, Σοφοκλής Μούσουλος, Αντώνης Πισσαρίδης, Γιαννάκης Χριστοδούλου και Άκης Κυπριανού. Κανένας από τους Διοικητικούς αυτούς Συμβούλους ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της εναγόμενης 1.

- Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Τρίαίνα, κατά το έτος 2000, ήταν οι Ιωάννης Στρογγυλός, Ξενής Λάρκος, Κώστας Αβρααμίδης, Ανδρέας Δράκου, Τίτος Πιτσιλλίδης, Ανδρέας Χρυσουλιώτης, Ιωάννης Πέτσας και Άριστος Παπαδόπουλος. Κανένας από τους Διοικητικούς αυτούς Συμβούλους ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της εναγόμενης 1.

- Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Actibond, κατά το έτος 2000, ήταν οι Γιώργος Ρούσος, Γιώργος Σαββίδης, Ανδρέας Χριστοδουλίδης, Αχιλλέας Πατζηνάκος και Φίλιππος Φιλής. Κανένας από τους Διοικητικούς αυτούς Συμβούλους ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της εναγόμενης 1.

- Η εναγόμενη 1 δεν είχε οποιαδήποτε συμμετοχή στο Διοικητικό Συμβούλιο της Κύκνος.

- Η εναγόμενη 3 εισήχθη στο ΧΑΚ την 29.12.1999 και Σύμβουλοι Χρηματιστές της ήταν η Sharelink Securities Ltd που ήταν η χρηματοπιστηριακή εταιρεία του ομίλου SFS.

- Η ενάγουσα εταιρεία κατά την περίοδο 14.6.2000-3.1.01 αγόρασε 106.036 μετοχές της εναγόμενης 3, τις οποίες εξακολουθεί να κατέχει.

Η. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ.

Η κατάθεση όγκου τεκμηρίων, βασικό μέρος του περιεχομένου των οποίων δεν τελεί υπό αμφισβήτηση, σε συσχέτιση με την ίδια την υφή των επίδικων θεμάτων και των υπό αμφισβήτηση θέσεων, καθιστά άνευ ιδιαίτερης σημασίας την αξιολόγηση μεγάλου μέρους της ενώπιον του Δικαστηρίου προφορικής μαρτυρίας των δύο ουσιαστικότερων μαρτύρων, του ΜΕ3 και του μοναδικού μάρτυρα για την Υπεράσπιση. Άλλωστε, η μεν μαρτυρία του ΜΕ3 εδράζεται, σε μεγάλη έκταση, στα πιο πάνω τεκμήρια - υπόλοιπο δε, σημαντικό μέρος της, εξαντλείται σε συμπεράσματά του - η δε μαρτυρία του Μάρτυρα Υπεράσπισης χρήζει αξιολόγησης στις αναφορές του και μόνο περί της στρατηγικής του ομίλου εταιρειών SFS γύρω από την απόκτηση μετοχών της εναγόμενης 3 και τους ισχυρισμούς του περί απουσίας οποιασδήποτε συνεννόησης της εναγόμενης 1 με άλλα νομικά πρόσωπα για απόκτηση μετοχικού κεφαλαίου πέραν του 30% στην εναγόμενη 3.

Σε όση έκταση κρίνεται αναγκαίο για σκοπούς επίλυσης των επίδικων θεμάτων, η αξιολόγηση της ανάλογης μαρτυρίας των πιο πάνω μαρτύρων, θα ενταχθεί στην πορεία της απόφασης.

Η μαρτυρία των ΜΕ1 και 4 περιστράφηκε γύρω από απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς για επιβολή προστίμου στην εναγόμενη 1 για παράβαση του Κανονισμού 24. Παραμένει μαρτυρία χωρίς καμία σημασία

για σκοπούς της υπό κρίση υπόθεσης. Όχι μόνο διότι η απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς τελικά ανακλήθηκε, αλλά, και ιδίως, επειδή η οποιαδήποτε απόφαση άλλου οργάνου δεν θα μπορούσε να έχει επίδραση στο αποτέλεσμα της δικαστικής αυτής διαδικασίας. Είναι, σε τελική ανάλυση, η στοιχειοθέτηση της απαίτησης με την κατάλληλη μαρτυρία και στα δικονομικά πλαίσια της παρούσας δικαστικής διαδικασίας, που καθιστά επιτρεπτή τη θεμελίωση της διεκδικούμενης θεραπείας και συνιστά τη βάση επιτυχίας των δικογραφημένων αξιώσεων.

Ολοκληρώνοντας την αξιολόγηση της μαρτυρίας των υπολοίπων μαρτύρων, αναφέρω ότι οι συναλλαγές των έξι εταιρειών, Τεκμ. 13-18, στις οποίες αναφέρθηκε ο ΜΕ2, Λειτουργός του ΧΑΚ, δεν αμφισβητήθηκαν, και ούτε αυτό θα μπορούσε να γίνει. Η ανάλογη μαρτυρία του, η οποία εξαντλείται στην παράθεση αδιαμφισβήτητων δεδομένων, γίνεται αποδεκτή από το Δικαστήριο.

Θ. ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΠΙΔΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ.

(α) «Ο αποκτών», Κανονισμός 24 της ΚΔΠ 100/97.

Οι γνωστοί ερμηνευτικοί κανόνες νομοθετημάτων, με πρωτεύοντα το γενικό κανόνα ότι η ερμηνεία διάταξης Νόμου θα πρέπει να συνάδει με τη κοινή λογική και να μην οδηγεί σε παράλογα αποτελέσματα, καθοδήγησαν το Δικαστήριο στην προσπάθεια ερμηνείας των επίδικων άρθρων και κανονισμών.

Στόχος όλων των ερμηνευτικών μηχανισμών είναι η ανεύρεση του κύριου σκοπού όπως προκύπτει από τη νοητή πρόθεση του νομοθέτη και όπως αυτή συνάγεται κατά εύλογο τρόπο από το χρησιμοποιούμενο στο

κείμενο λεκτικό. Γενικά όπου η εξαγωγή της ερμηνείας υποδηλώνεται από τη συνήθη, απλή και φυσική έννοια των λέξεων, είναι άσκοπο να αναζητούνται εξεζητημένες ερμηνείες. Αποδίδεται στο κείμενο η συνήθης έννοια και θεωρείται ότι αυτή ήταν και η πρόθεση του νομοθέτη. Είναι, επίσης, σύνηθες για την απόδοση της συνήθους γραμματικής έννοιας του κειμένου σε ένα νομοθέτημα να καθοδηγείται το Δικαστήριο από το γενικότερο σκοπό του Νόμου.

Προέχει, υπό το πρίσμα των πιο πάνω, η ερμηνεία του όρου «ο αποκτών» στα πλαίσια του Κανονισμού 24. Η ορθή ερμηνεία, όπως αυτή συνάγεται από τις συνήθειες και απλές φράσεις και λέξεις του Κανονισμού, δεν μπορεί να είναι άλλη, παρά μόνο ότι την υποχρέωση διατύπωσης της δημόσιας πρότασης για εξαγορά τίτλων την έχει το πρόσωπο που απέκτησε τελευταίο εκείνο το ποσοστό αξιών με βάση το οποίο προκλήθηκε η υπέρβαση του 30 επί τοις εκατό, η οποία προνοείται στον Κανονισμό 24. Το λεκτικό της ίδιας της διάταξης δεν μπορεί να οδηγήσει σε οποιαδήποτε άλλη κατάληξη.

Τυχόν ερμηνεία της πιο πάνω Κανονιστικής Διάταξης, στη βάση που η πλευρά της ενάγουσας εισηγείται, θα οδηγούσε σε αβέβαια και, με όλο το σεβασμό, παράλογα αποτελέσματα. Έθεσε ο ευπαιδευτος συνήγορος για την ενάγουσα ότι ο νομοθέτης τοποθετεί την ευθύνη υποβολής δημόσιας πρότασης όχι στο πρόσωπο το οποίο «έκοψε το νήμα» του 30 επί τοις εκατό, αλλά σε εκείνο, τα ποσοστά συμμετοχής του οποίου, αφού προσμετρηθούν με αυτά των προσώπων που περιγράφονται στην παράγρ. 2 του Κανονισμού 24, υπερβαίνουν το πιο πάνω ποσοστό. Ότι δηλαδή, πιο απλά, ο ορισμός του «αποκτώντος» προσώπου δεν περιορίζεται στο τελευταίο πρόσωπο της

αλυσίδας προσώπων που αποκτούν αξίες στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας.

Χωρίς αμφιβολία, και ως προς αυτό είναι ορθή η θέση του ευπαίδευτου συνήγορου, είναι το σύνολο των ποσοστών συμμετοχής που γεννά την υποχρέωση για υποβολή δημόσιας πρότασης. Η υποχρέωση όμως διατύπωσής της, δεν αφήνεται από το νομοθέτη μετέωρη να εξαρτάται ή να βαρύνει, αόριστα, οποιοδήποτε πρόσωπο από αυτά που έχουν συμμετοχή στη διαμόρφωση του 30 επί τοις εκατό. Αν ήταν αυτή η πρόθεσή του (του Νομοθέτη), θα διατυπωνόταν με ακρίβεια και σαφήνεια στο κείμενο του Κανονισμού. Άλλωστε, και εδώ εντοπίζεται το άτοπο της εξεταζόμενης εισήγησης, η υπέρβαση του ποσοστού του 30 επί τοις εκατό είναι δυνατό να επιτευχθεί μόνο όταν σε κάποια δεδομένη στιγμή πρόσωπο αποκτήσει αριθμό τίτλων οι οποίοι, προστιθέμενοι σε άλλους που ήδη αποκτήθηκαν από το ίδιο ή άλλα πρόσωπα που περιγράφονται στον Κανονισμό 24(2), διαμόρφωσαν το κρίσιμο αυτό ποσοστό. Ποσοστό που αμέσως προηγουμένως δεν υφίστατο. Είναι η τελευταία αυτή αγορά που ενεργοποιεί και την άμεση υποχρέωση διατύπωσης δημόσιας πρότασης από το άτομο που απέκτησε τελευταίο αξίες, ξεπερνώντας το τεθέν όριο.

Είναι η θέση της ενάγουσας στην υπό κρίση περίπτωση, όπως αυτή αναδύεται από το σύνολο των δικογραφημένων της θέσεων και την ενώπιον του Δικαστηρίου προσφερθείσα μαρτυρία, ότι η εναγόμενη 1, ενεργώντας σε συνεννόηση με άλλες εταιρείες, ξεπέρασε το όριο του 30 επί τοις εκατό και, παραβιάζοντας το νόμο, δεν υπέβαλε υποχρεωτική δημόσια πρόταση. Δεν προσφέρθηκε όμως ίχνος μαρτυρίας μέσω της οποίας να τεκμηριώνεται, έστω και κατ' ελάχιστο, ότι η εναγόμενη 1 ή η εναγόμενη 2 ήταν τα

τελευταία πρόσωπα που απέκτησαν μετοχές οι οποίες προστιθέμενες σε άλλες τις οποίες κατείχαν άλλα πρόσωπα, ενεργούντα σε συνεννόηση μαζί τους, ξεπερνούσαν το προβλεπόμενο από τον Κανονισμό 24 ποσοστό. Ενώ παρουσιάστηκαν διάφορες καταστάσεις, Τεκμ. 13-18, μέσα από τις οποίες εντοπίζονται αγορές μετοχών της εναγόμενης 3 από τις διάφορες κατ' ισχυρισμό ελεγχόμενες εταιρείες, δεν κατατέθηκε οποιαδήποτε ανάλογη κατάσταση, η οποία να αφορά τις εναγόμενες 1 και 2. Αντίθετα, ο ΜΕ3 συμφώνησε αντεξεταζόμενος ότι η εναγόμενη 1 δεν προέβη σε οποιαδήποτε αγορά μετοχών της εναγόμενης 3 κατά τον ουσιώδη χρόνο. Διατύπωσε μάλιστα τη θέση ότι το ποσοστό του 30 επί τοις εκατό ξεπεράστηκε σε κάποιο χρονικό διάστημα, ως αποτέλεσμα αγορών μετοχών της πιο πάνω εταιρείας εκ μέρους της Λήδα.

Με δεδομένη την ερμηνεία που δόθηκε από το Δικαστήριο ότι η υποχρέωση υποβολής δημόσιας πρότασης βαρύνει το πρόσωπο που απέκτησε τελευταίο μετοχές και με αναντίλεκτο γεγονός ότι η εναγόμενη 1 κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν απέκτησε οποιαδήποτε μετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο της εναγόμενης 3, αναπόδραστη είναι η κατάληξη ότι η εναγόμενη 1 δεν είχε καμία υποχρέωση διατύπωσης δημόσιας πρότασης απευθυνόμενης στους κατόχους των τίτλων της εναγόμενης 3 προς απόκτηση του συνόλου ή μέρους των εν λόγω τίτλων.

(β) Το ζήτημα της υπέρβασης του ποσοστού του 30 επί τοις εκατό.

Υπό την επιφύλαξη της πιο πάνω κατάληξης, το Δικαστήριο θα προχωρήσει στην εξέταση του κατά πόσο η εναγόμενη 1, σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα απέκτησε ποσοστό πέραν του 30 επί τοις εκατό των

υφιστάμενων, κατά την ημέρα της κτήσεως, δικαιωμάτων ψήφου της εναγόμενης 3, ούτως ώστε να ενεργοποιηθεί και η υποχρέωσή της για διατύπωση δημόσιας πρότασης.

Η νομική ερμηνεία των σχετικών όρων, όπως αυτοί αποτυπώθηκαν σε προηγούμενο στάδιο της απόφασης, σε συνάρτηση με τα ενώπιον του Δικαστηρίου γεγονότα και ευρήματά του, θα οδηγήσουν στην κατάληξη.

Η εναγόμενη 1, από μόνη της, ουδέποτε κατείχε ποσοστά μετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο της εναγόμενης 3, πέραν του 22.78%. Η θέση και της ενάγουσας ήταν ότι υπέρβαση του 30 επί τοις εκατό παρατηρείται μόνο εάν ληφθεί υπόψη προς υπολογισμό του ορίου η προσμέτρηση των ποσοστών που κατείχαν οι, πάντα κατά τη θέση της ενάγουσας, ελεγχόμενες από την εναγόμενη 1 επιχειρήσεις ή πρόσωπα τα οποία ενεργούσαν σε συνεννόηση με αυτήν. Ως τέτοια τέθηκαν σειρά νομικών προσώπων, τα οποία και παρατέθηκαν σε προηγούμενο στάδιο της απόφασης. Παραμένει αδιαμφισβήτητο ότι οι τίτλοι που κατείχε η εναγόμενη 1 στο μετοχικό κεφάλαιο της εναγόμενης 3, προσμετρούμενοι με αυτούς που κατείχαν στην εταιρεία αυτή τα πιο πάνω νομικά πρόσωπα, υπερέβαιναν το κρίσιμο φράγμα του 30 επί τοις εκατό. Υπό αμφισβήτηση τελεί, και αυτό είναι το κρίσιμο ερώτημα, το κατά πόσο οι κατέχοντες τους τίτλους ενεργούσαν σε συνεννόηση μεταξύ τους ή ήταν ελεγχόμενες εταιρείες.

Τέθηκε από την πλευρά της ενάγουσας ότι οι προαναφερθείσες νομικές οντότητες ήταν πρόσωπα ενεργούντα σε συνεννόηση, υπό την έννοια που ο νόμος θέτει, και, πιο συγκεκριμένα, στη βάση ότι ενεργοποιείται μαχητό τεκμήριο, αφού, όπως δεν αμφισβητείται, στις πιο

πάνω εταιρείες (Λήδα και Τρίαίνα) η εναγόμενη 1 κατείχε κατά τον ουσιώδη χρόνο το 20 επί τοις εκατό των δικαιωμάτων ψήφου.

Είναι ορθή η πιο πάνω προσέγγιση, δεδομένου ότι στο ερμηνευτικό άρθρο 2 της ΚΔΠ 100/97, στον ορισμό «πρόσωπα ενεργούντα σε συνεννόηση» εμπίπτει, κατά μαχητό τεκμήριο, η κατηγορία των εταιρειών στις οποίες ο προτείνων κατέχει το 20 επί τοις εκατό των δικαιωμάτων ψήφου. Είναι δε αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι όντως η εναγόμενη 1 κατείχε στον κρίσιμο χρόνο ποσοστό της πιο πάνω τάξης, τουλάχιστον στις δύο (Λήδα και Τρίαίνα) από τις φερόμενες να ενεργούν σε συνεννόηση και/ή εναρμονισμένη πρακτική εταιρείες. Προέβαλε όμως η πλευρά των εναγομένων ότι μέσα από τη μαρτυρία που παρουσίασε, το μαχητό νομικό τεκμήριο έχει αντικρουστεί, δεδομένης της διαφορετικής σύνθεσης των διοικητικών συμβουλίων των εμπλεκόμενων εταιρειών και των ισχυρισμών του Μάρτυρα Υπεράσπισης ότι οι εναγόμενες 1 και 2 ουδέποτε αποφάσισαν ή συμφώνησαν να αποκτήσουν ποσοστό πέραν του 30 επί τοις εκατό στην εναγόμενη 3, και ότι στρατηγική του ομίλου ήταν η απόκτηση ποσοστού κοντά στο 20 επί τοις εκατό και μόνο, ούτως ώστε τα αποτελέσματα της εναγόμενης 3 εταιρείας να λογίζονται με τη μέθοδο του καθαρού συμφέροντος.

Προτού εξεταστεί η νομική διάσταση της ύπαρξης μαχητού τεκμηρίου και η εμβέλεια της μαρτυρίας που προσφέρθηκε προς ανατροπή του, παρεμβάλλονται τα ακόλουθα αναντίλεκτα:

Πέραν της συμμετοχής της εναγόμενης 1 στο μετοχικό κεφάλαιο των πιο πάνω εταιρειών, παρέμεινε αδιαμφισβήτητο ενώπιον του Δικαστηρίου,

στην ουσία αποτελούσε κοινό έδαφος, ότι η εναγόμενη 2, θυγατρική της εναγόμενης 1, κατ' ακολουθία συμφωνιών διαχείρισης με τις εταιρείες Λήδα, Τρίαινα και Κύκνος, διορίστηκε ως διευθύντρια επενδύσεών τους. Υπό την ιδιότητα δε αυτή εκτελούσε χιλιάδες χρηματιστηριακές πράξεις, προβαίνοντας στην αγορά και πώληση μετοχών εκ μέρους των πιο πάνω εταιρειών, τα Διοικητικά Συμβούλια των οποίων ενημέρωνε, αποστέλλοντάς τους κατά τακτά χρονικά διαστήματα καταστάσεις με τις πράξεις τις οποίες διεκπεραίωνε. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τα ενώπιον του Δικαστηρίου κατατεθέντα Τεκμήρια, εταιρεία στην οποία η εναγόμενη 1 κατείχε το 100% του μετοχικού της κεφαλαίου, εκτελούσε κατά τον επίδικο χρόνο, χρέη γραμματέα των εταιρειών Λήδα, Τρίαινα και Κύκνος. Ακόμη, οι Γενικές Συνελεύσεις όλων των εμπλεκόμενων εταιρειών του έτους 2001 έλαβαν χώρα στον ίδιο χώρο, την ίδια μέρα και σε διαδοχικές ώρες. Επιπρόσθετα, οι πιο πάνω εταιρείες είχαν το εγγεγραμμένο γραφείο τους, κατά τον ουσιώδη χρόνο, στην ίδια διεύθυνση με αυτή της εναγόμενης 1. Τέλος, η εναγόμενη 1 ήταν διευθυντής έκδοσης και εισαγωγής στο ΧΑΚ των υπό αναφορά εταιρειών.

Πέραν των πιο πάνω δεδομένων, τα οποία, στη γενικότητά τους, καλύπτουν το σύνολο των εμπλεκόμενων εταιρειών, καταγράφονται τα ακόλουθα επιπρόσθετα, για κάθε μία από τις ακόλουθες εταιρείες ξεχωριστά:

- Σε σχέση με τη Λήδα εντοπίζεται στο Τεκμ. 11, στη σελ. 16 (Εκθεση και Οικονομικές Καταστάσεις για το έτος 2000), ότι η υπό αναφορά εταιρεία διόρισε την εναγόμενη 2 ως διευθυντή επενδύσεών της και, κατ' ακολουθία, υπεύθυνη να διαχειρίζεται και να διευθύνει το

επενδυτικό χαρτοφυλάκιο της και να προβαίνει σε αγορές ή πωλήσεις μετοχών, σύμφωνα με την επενδυτική πολιτική της εταιρείας.

- Σε σχέση με την White Knight, στην ετήσια έκθεση της εναγόμενης 1 για το 2000, Τεκμ. 6, στη σελ. 75, αναφέρεται ότι η εναγόμενη 1 κατά το έτος 2000 απέκτησε μετοχικό κεφάλαιο 24% «της συνδεδεμένης εταιρείας προς Λ.Κ.29.032.702 σε μετρητά...»
- Σε σχέση με τη Cyventure στην εξαμηνιαία έκθεση, 30.6.2000, της εναγόμενης 1, Τεκμ. 25, σελ. 14, αναφέρεται «... το τμήμα (Τμήμα Επιχειρηματικών Συμμετοχών της εναγόμενης 1) διαχειρίζεται επίσης τη Cyventure Capital..... στην οποία η SFS έχει μια άμεση επένδυση άνω του 20%.

Τα νομικά τεκμήρια μπορεί να είναι είτε αμάχητα - και σε τέτοια περίπτωση δεν είναι επιτρεπτή η παροχή μαρτυρίας περί του αντιθέτου - είτε μαχητά, όπως συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση, οπότεν πρέπει να εφαρμόζονται από το Δικαστήριο εκτός εάν υπάρχει αντικρουστική μαρτυρία (**Halbsburys Laws of England**, 4^η έκδοση, Τόμος 17(1), παράγρ. 577). Η επίδραση τεκμηρίου έχει ως αποτέλεσμα την ανάγκη παροχής λιγότερης μαρτυρίας απ' ότι σε άλλη περίπτωση θα ήταν απαραίτητο ή καθιστά αχρείαστη την παρουσίαση οποιασδήποτε μαρτυρίας (**Phipson on Evidence**, 15^η έκδοση, παράγρ. 4-16). Σε περίπτωση ύπαρξης μαχητού νομικού τεκμηρίου προς όφελος της μιας πλευράς, το βάρος κατάρριψής του εναποτίθεται στο αντίδικο μέρος (**Halsburys**, ανωτέρω, παράγρ. 423). Όπως εμφαντικά τίθεται στο σύγγραμμα **Phipson**, ανωτέρω, στην παράγρ. 4-17:

«(a) rebuttable presumptions of law: Where a rebuttable presumption of law applies in favour of a party, on the proof or admission of one fact, another fact is to be presumed. Once the presumption applies, the persuasive or evidential burden (as the case may be) is on the other party to disprove the presumed fact.»

Προκύπτει, λοιπόν, ως απόρροια των πιο πάνω, ότι στις περιπτώσεις εφαρμογής μαχητού νομικού τεκμηρίου το αποδεικτικό βάρος μετακινείται στους ώμους του εναγόμενου, η πλευρά του οποίου υποχρεούται να παρουσιάσει τέτοια μαρτυρία η οποία να εξουδετερώνει (neutralize) στο αναγκαίο βαθμό το μαχητό αυτό τεκμήριο. Συνεπώς, αν και εφόσον η μαρτυρία που τελικά θα παρουσιαστεί ενώπιον του Δικαστηρίου είναι ισοζυγισμένη, τότε τίθεται πλέον σε εφαρμογή το νομικό βάρος απόδειξης το οποίο παραμένει, αμετακίνητα, στους ώμους του ενάγοντα. (**Joseph Constantine Steamship Line Ltd v. Imperial Smelting Corporation Ltd** (1941) 2 ALL E.R. 165, **Huyton-with-Roby Urban District Council v. Hunter** [1955] 2 ALL E.R. 398, 400-1).

Το νομικό μαχητό τεκμήριο δημιουργήθηκε στην υπό κρίση περίπτωση ως αποτέλεσμα της μη αμφισβήτησης ότι στις εταιρείες Λήδα και Τρίαινα η εναγόμενη 1 κατείχε κατά τον ουσιώδη χρόνο το 20 επί τοις εκατό των δικαιωμάτων ψήφου. Η μαρτυρία που πρόσφερε η πλευρά των εναγομένων προς εξουδετέρωση του τεκμηρίου, στηριζόταν αφενός σε παραδεκτά γεγονότα, ήτοι στην αδιαμφισβήτητη σύνθεση των διοικητικών συμβουλίων των εμπλεκόμενων εταιρειών και αφετέρου στα όσα κατάθεσε ο μοναδικός μάρτυρας υπεράσπισης γύρω από τη στρατηγική του ομίλου ως

προς την απόκτηση μετοχικών κεφαλαίων. Οι τοποθετήσεις αυτές του μάρτυρα γίνονται αποδεκτές, δεδομένης της θέσης την οποία κατέχει στην εναγόμενη 1 – και, ως απόρροια, της γνώσης των γεγονότων που έχει – αλλά, και ιδίως, λαμβάνοντας υπόψη ότι τα όσα σχετικά ανέφερε δεν αντικρούστηκαν, ούτε αμφισβητήθηκαν, είτε μέσω της αντεξέτασής του, είτε μέσω άλλης προσφερθείσας μαρτυρίας. Αναμενόμενη, αλλά και επιβεβλημένη, θα ήταν, κυρίως, η αντεξέτασή του στη σημαντική αναφορά ότι στρατηγική του ομίλου ήταν η απόκτηση ποσοστού κοντά στο 20 επί τοις εκατό. Θέση την οποία επεξήγησε και δικαιολόγησε με αναφορά στην εφαρμογή της μεθόδου του καθαρού συμφέροντος. Ανάλογα είναι, συνεπώς, τα ευρήματα του Δικαστηρίου.

Η πιο πάνω αποδεκτή μαρτυρία είναι αρκετή για να αποσειεί το βάρος που αναλογεί στην πλευρά της εναγόμενης 1, ανατρέποντας το μαχητό τεκμήριο.

Ιδιαίτερη σημασία έδωσε η πλευρά της ενάγουσας στην ύπαρξη των συμφωνιών διαχείρισης μεταξύ των εταιρειών Λήδα, Τρίαίνα και Κύκνος και της εναγόμενης 2, θυγατρικής της εναγόμενης 1, προκειμένου να τεκμηριώσει τη θέση της περί ύπαρξης συνεννόησης. Παρέμεινε όμως αδιαμφισβήτητη η μαρτυρία του μάρτυρα υπεράσπισης σχετικά με την επενδυτική πολιτική της εναγόμενης 1 και ως προς την απόλυτη εξουσία ελέγχου που είχαν οι πιο πάνω εταιρείες σε σχέση με την αγορά οποιουδήποτε μετοχικού κεφαλαίου. Οι θέσεις του μάρτυρα υποστηρίζονται και από τη μοναδική συμφωνία διαχείρισης που παρουσιάστηκε ως Τεκμήριο στο Δικαστήριο (μέρος του Τεκμ. 30), η οποία αφορά την εταιρεία Κύκνος. Σύμφωνα με τους όρους της, το διοικητικό

συμβούλιο της εταιρείας ορίζει την επενδυτική πολιτική της και μπορεί να απαγορεύσει την επένδυση σε οποιαδήποτε εταιρεία. Προβλέπεται, περαιτέρω, ότι η εναγόμενη 2 οφείλει να συμμορφώνεται με τους κανονισμούς που αφορούν τις δημόσιες προτάσεις και ότι όλες οι δραστηριότητές της με βάση τη συμφωνία θα βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο του διοικητικού συμβουλίου της Κύκνος. Συνεπώς, όλες οι δραστηριότητες του διαχειριστή επενδύσεων τελούσαν υπό τον έλεγχο, επίβλεψη και αναθεώρηση των διοικητικών συμβουλίων των συμβαλλόμενων εταιρειών.

Σχολιάζοντας περαιτέρω τα αδιαμφισβήτητα δεδομένα της ύπαρξης κοινού γραμματέα για όλες τις εμπλεκόμενες εταιρείες, κοινού εγγεγραμμένου γραφείου για κάποιες από αυτές, κοινού διευθυντή έκδοσης, αλλά και της σύγκλησης το έτος 2001 των Γενικών Συνελεύσεων εμπλεκόμενων εταιρειών σε ταυτόσημο χώρο και μέρα, είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να τεκμηριώσουν ύπαρξη προσυνεννόησης ή εναρμονισμένης πρακτικής στα πλαίσια που ο νόμος θέτει. Δικαιολογώντας, επιγραμματικά, την προσέγγιση αυτή του Δικαστηρίου, αναφέρω ότι ο γραμματέας δεν έχει εκτελεστική ή οποιαδήποτε εξουσία λήψης ή επηρεασμού των αποφάσεων εταιρείας, η δε ύπαρξη κοινού εγγεγραμμένου γραφείου και ο εντοπισμός του ίδιου διευθυντή έκδοσης δεν προσθέτουν οτιδήποτε στις προβαλλόμενες θέσεις της ενάγουσας. Το ίδιο ισχύει και για τη διενέργεια, σε άσχετο με τα γεγονότα χρόνο, των Γενικών Συνελεύσεων των εμπλεκόμενων εταιρειών σε κοινό χώρο.

Η ερμηνεία του όρου «ελεγχόμενη επιχείρηση» καταγράφεται στα αρχικά στάδια της απόφασης. Με βάση τα όσα έχουν ήδη προαναφερθεί ως προς το ζήτημα της ανυπαρξίας συνεννόησης, αλλά και την παντελή έλλειψη μαρτυρίας, η οποία να καλύπτει τις τρεις κατηγορίες που οριοθετούν τον ερμηνευτικό αυτό όρο, είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι δεν έχει στοιχειοθετηθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο η ύπαρξη ελεγχόμενης επιχείρησης στα όρια που το ερμηνευτικό άρθρο 2 των κανονισμών θέτει.

Ολοκληρώνοντας την πτυχή αυτή της επίδικης διαφοράς, είναι κατάληξη του Δικαστηρίου ότι η εξουδετέρωση του νομικού μαχητού Τεκμηρίου και, στη συνέχεια, η αποτυχία των εναγόντων να αποσείσουν το νομικό βάρος απόδειξης των επικαλούμενων θέσεών τους περί ύπαρξης ελεγχόμενων επιχειρήσεων, μεταξύ τους συνεννόησης και εναρμονισμένης πρακτικής, έχει ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα την απόρριψη των ανάλογων θέσεών τους.

(γ) Η Υποχρέωση Έκδοσης Ανακοινώσεων.

Την υπό εξέταση βάση αγωγής στήριξε η πλευρά της ενάγουσας στην υποχρέωση που τίθεται από το άρθρο 24(3) του Νόμου 36(Ι)/99 για ανακοίνωση από τον εκδότη του γεγονότος απόκτησης ή διάθεσης από οποιοδήποτε δικαιούχο συγκεκριμένου ποσοστού δικαιωμάτων ψήφου. Η ίδια υποχρέωση βαρύνει, σύμφωνα με το πιο πάνω άρθρο, και το δικαιούχο των τίτλων. Είναι η θέση των εναγόντων ότι η εναγόμενη 3 εσκεμμένα παρέλειψε να προβεί σε ανάλογες ανακοινώσεις σε κάθε περίπτωση που δικαιούχοι τίτλων κάλυπταν τα εκ του νόμου τεθέντα όρια.

Η πιο πάνω δικογραφημένη θέση, όπως εύκολα εντοπίζεται από τη μαρτυρία που δόθηκε από το ΜΕ3, συνδέθηκε με τους ισχυρισμούς περί ελεγχόμενων επιχειρήσεων, συνεννόησης και εναρμονισμένης πρακτικής, σε συνάρτηση με την προβληθείσα παραβίαση της υποχρέωσης για υποβολή δημόσιας πρότασης. Η κατάρρευση των πιο πάνω θέσεων, ως αποτέλεσμα της προσέγγισης και κατάληξης του Δικαστηρίου στο προηγούμενο κεφάλαιο της απόφασης, επιδρά ανάλογα και στο μέρος που εξετάζεται στο παρόν στάδιο.

Ό,τι παρέμεινε ουσιαστικά αδιαμφισβήτητο είναι πως σε κάποια χρονικά διαστήματα εντός του έτους 2000, συγκεκριμένες εταιρείες, όπως για παράδειγμα η Λήδα και η Κύκνος, κατείχαν ποσοστό πέραν του 5 επί τοις εκατό η κάθε μια επί του μετοχικού κεφαλαίου της εναγόμενης 3. Γεγονός το οποίο η προαναφερθείσα εναγόμενη 3 παρέλειψε να το αναφέρει στην ετήσια έκθεσή της για το έτος 2000, Τεκμ. 10. Ειδικότερα, στη σελ. 17, παράγρ. 19 του Τεκμηρίου αυτού, στην οποία καταγράφονται τα πρόσωπα τα οποία κατείχαν πέραν του 5% του μετοχικού της κεφαλαίου, δεν γίνεται αναφορά στις πιο πάνω εταιρείες.

Η υποχρέωση ανακοίνωσης ουσιωδών πληροφοριών στα πλαίσια του Νόμου 36(Ι)/99, σκοπό έχει την ενημέρωση του κοινού και ιδίως των μετόχων μιας εταιρείας, περί της μετοχικής δομής της, των μεταβολών και των επιπτώσεων που οι μεταβολές αυτές ενέχουν στο διοικητικό σύστημα της εταιρείας και στη λήψη αποφάσεων που την αφορούν, και, βεβαίως, στη διακύμανση στην τιμή των αξιών της εταιρείας. Η γνωστοποίηση παρέχει τη δυνατότητα στους μετόχους, γνωρίζοντας όλα τα δεδομένα, να αξιολογήσουν ανάλογα θέση τους και να προστατεύσουν τα συμφέροντά

τους, είτε με την πώληση των τίτλων που κατέχουν, είτε με οποιοδήποτε άλλο δυνατό τρόπο επιλέξουν.

Σύμφωνα με το άρθρο 29(3) του Νόμου 36(I)/99, η παράλειψη συμμόρφωσης προς υποχρέωση για ανακοίνωση πληροφοριών επιφέρει ευθύνη για κάθε ζημιά που υφίστανται τρίτα πρόσωπα. Εισηγήθηκε ο ευπαίδευτος συνήγορος για τους εναγόμενους ότι με το πιο πάνω άρθρο ο νομοθέτης ρητά θέτει ως προϋπόθεση για τη δυνατότητα διεκδίκησης αποζημίωσης την προηγούμενη διάγνωση ποινικής ευθύνης. Με όλο το σεβασμό, η προσέγγιση αυτή δεν βρίσκει σύμφωνο το Δικαστήριο. Ο νόμος επιβάλλει ποινική και αστική ευθύνη. Η ενεργοποίηση της τελευταίας συναρτάται με την τέλεση της πράξης και ή παράλειψης και όχι με την προηγούμενη διάγνωση ποινικής ευθύνης.

Οι θέσεις της ενάγουσας περί ελεγχόμενων επιχειρήσεων, συνεννόησης και εναρμονισμένης πρακτικής, έχουν ήδη απορριφθεί. Από την εναπομείνουσα δε μαρτυρία δεν στοιχειοθετούνται τα προβλεπόμενα στο άρθρο 24 (3) ποσοστά, ούτως ώστε να ενεργοποιείται και η ευθύνη για έκδοση ανακοινώσεων που επιβάλλει. Το Δικαστήριο προσθέτει, προς συμπλήρωση της εικόνας, ότι ενώπιόν του δεν βρίσκεται το μητρώο μελών της εναγόμενης 3. Η έλλειψη αυτού του στοιχείου της μαρτυρίας αποστερεί το Δικαστήριο της ευχέρειας να καταλήξει σε ασφαλή συμπεράσματα σε σχέση με τον προσδιορισμό του ποσοστού του κάθε δικαιούχου σε κάθε συγκεκριμένο χρόνο και, κατ' ακολουθία, να εντοπίσει κατά πόσο τα προβλεπόμενα όρια έχουν καλυφθεί και έτσι να ενεργοποιούνται οι υποχρεώσεις που το άρθρο 24(3) προβλέπει.

Η βάση αγωγής που η ενάγουσα επιχείρησε να εδράσει στην απόκρυψη πληροφοριών – γενικά, και πέραν του άρθρου 24(3) – θα ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία και για τον εξής λόγο: Μελέτη του νομοθετήματος, Ν.36(Ι)/99, αβίαστα αποκαλύπτει ότι σχετικές με την ενεργοποίηση του νόμου είναι πληροφορίες οι οποίες είναι ικανές να επηρεάσουν την τιμή των τίτλων. Ενώπιον δε του Δικαστηρίου δεν τέθηκε ούτε υποψία μαρτυρίας προς τεκμηρίωση θέσης ότι η μη ανακοίνωση εκ μέρους της εναγόμενης 3 ή των άλλων εναγόμενων εταιρειών οιασδήποτε πληροφορίας επηρέασε ή ήταν δυνατό να επηρεάσει την τιμή των τίτλων της εναγόμενης 3. Ότι επαναλάμβανε ο ΜΕ3 ήταν πως ο ίδιος, αν γνώριζε τα μετοχικά ποσοστά, δεν θα αγόραζε τίτλους της εναγόμενης 3. Αυτή όμως η προσέγγισή του δεν αποδεικνύει και επηρεασμό της τιμής των αξιών λόγω παράλειψης ανακοίνωσης των υπό αναφορά πληροφοριών.

Έστω όμως κι αν είχαν στοιχειοθετήσει οι ενάγοντες τη βάση αγωγής τους στα όρια που το πιο πάνω άρθρο 24(3) και γενικότερα ο Ν.36(Ι)/99 θέτουν, θα προέκυπτε το ερώτημα: Τι ζημιά απέδειξαν ότι υπέστησαν από την παραβίαση της υποχρέωσης για έκδοση ανακοίνωσης; Η απάντηση του Δικαστηρίου θα δοθεί πιο κάτω, στο τελικό στάδιο της απόφασης.

I. ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΑΓΩΓΗΣ – ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ, ΔΟΛΟΣ, ΑΜΕΛΕΙΑ.

Οι θέσεις των εναγόντων προς στοιχειοθέτηση των πιο πάνω βάσεων, όπως αυτές προβάλλουν μέσα από τις λεπτομέρειες οι οποίες δικογραφούνται στην έκθεση απαίτησής τους, συνδέονται άρρηκτα και περιστρέφονται γύρω από την ύπαρξη ελεγχόμενων επιχειρήσεων,

συνεννόησης και εναρμονισμένης πρακτικής, καθώς επίσης και με το θέμα της υποχρέωσης για έκδοση ανακοινώσεων και υποβολής δημόσιας πρότασης. Συνεπώς, στο σύνολό τους, οι εξεταζόμενες στο παρόν στάδιο βάσεις αγωγής, έχουν ήδη εκθεμελιωθεί ως αποτέλεσμα της μέχρι τώρα κατάληξης του Δικαστηρίου. Παρά ταύτα, ορθό είναι να καταγραφούν και τα ακόλουθα:

Το αστικό αδίκημα της συνομωσίας, όπως αυτό αναγνωρίζεται από το Κοινοδίκαιο, ισχύει και στην Κύπρο (**Paikkos v. Kontemeniotis** (1989) 1 CLR 50). Τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος είναι: (1) Συμφωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων προσώπων (2) είτε, όπου τα μέσα είναι νόμιμα, συμφωνία της οποίας ο πραγματικός και κυρίαρχος σκοπός είναι η πρόκληση βλάβης στον ενάγοντα, είτε, όπου τα μέσα είναι παράνομα, συμφωνία της οποίας ο σκοπός είναι η πρόκληση βλάβης στον ενάγοντα και (3) πράξεις που τελέστηκαν εις εκτέλεσιν της συμφωνίας είχαν ως αποτέλεσμα την πρόκληση ζημίας στον ενάγοντα (**Χριστάκης Χριστοφόρου κ.ά. και Barclays Bank plc** Πολ. Έφ. Αρ. 21/2007, ημερ. 13.1.2009).

Ο δόλος αποτελείται ουσιαστικά από την παράσταση αναληθούς γεγονότος ως αληθούς, με γνώση της αναλήθειάς του, και περιλαμβάνει και οποιαδήποτε άλλη πράξη επιτήδεια προς εξαπάτηση άλλου προσώπου. Όπως εντοπίζεται στην υπόθεση **Μαρία Ιακώβου v. Λαϊκής Κυπριακής Τράπεζας (Χρηματοδοτήσεις) Λτδ** (2004) 1 ΑΑΔ 992, 1003, ο όρος «δόλος» συνήθως αναφέρεται σε κάτι ανέντιμο, ηθικώς ανάρμοστο, ειδικά όταν αποκτούνται χρηματικά ή υλικά οφέλη με άδικα μέσα. Ο ενάγων, όταν θέτει ως βάση αγωγής του το δόλο, πρέπει να αποδείξει ότι ο εναγόμενος

δεν πίστευε έντιμα στη δήλωση που έκαμε ή στην παράσταση του γεγονότος που προώθησε. Αναμένεται από τον ενάγοντα η απόδειξη μόνο πως ο εναγόμενος υποψιαζόταν ότι η δήλωσή του πιθανό να ήταν ανακριβής ή ότι αμέλησε να διερευνήσει την ορθότητά της. Ο δόλος ως αξίωση, δεν μπορεί να τίθεται ελαφρά τη καρδία, ούτε διαζευκτικά. Αποτελεί, και πάντοτε αποτελούσε με βάση τις αρχές του Κοινοδικαίου, ένα σοβαρότατο ισχυρισμό. (Clerk & Lindsell on Torts, 13^η έκδοση, σελ. 911, παράγρ. 1628).

Η προηγούμενη κατάληξη του Δικαστηρίου, αλλά και η παντελής αδυναμία της πλευράς της ενάγουσας να παρουσιάσει οποιαδήποτε μαρτυρία, η οποία να καλύπτει τα προαναφερθέντα όρια των πιο πάνω βάσεων στήριξης της απαίτησής της, οδηγούν και στην απόρριψή τους.

Κ. ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ.

Παρά την εκθεμελίωση της βάσης στήριξης των αξιώσεων της ενάγουσας, το Δικαστήριο, ακολουθώντας την πάγια τακτική, θα εξετάσει το ζήτημα της απόδειξης του ύψους των αιτούμενων αποζημιώσεων.

Αποτελεί παραδεκτό γεγονός ότι η ενάγουσα εταιρεία αγόρασε, μεταξύ 14.6.2000 και 3.1.2001, 106,036 μετοχές της εναγόμενης 3, τις οποίες εξακολουθεί να κατέχει. Όπως εντοπίζεται από τις λεπτομέρειες που παρέχονται στην έκθεση απαίτησης σχετικά με το ύψος της αξιούμενης ζημιάς, αλλά και από τη μαρτυρία που προσφέρθηκε από το ΜΕ3, η ζημιά οριοθετείται με δύο τρόπους: Αφενός με επίκληση της υποχρέωσης υποβολής δημόσιας πρότασης προς εξαγορά τουλάχιστον του 50 επί τοις

εκατό, και με αυτό ως βάση, την υποχρεωτική εξαγορά 30.285 μετοχών της ενάγουσας έναντι ποσού, τότε, Λ.Κ.5.60 ανά μετοχή, κι έτσι συνολικά Λ.Κ.169,596. Αφετέρου, ποσό, τότε, Λ.Κ.458,481.49, που ισοδυναμεί με το αντίτιμο για την αγορά από την ενάγουσα του συνόλου των 106,036 μετοχών που κατείχε στο μετοχικό κεφάλαιο της εναγόμενης 3, στην αγορά των οποίων δεν θα προέβαινε, ως η θέση της, εάν οι εναγόμενες δημοσιοποιούσαν όλα τα ουσιαστικά στοιχεία σχετικά με τα ποσοστά δικαιωμάτων ψήφου και/ή μετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο της εναγόμενης 3.

Ανυπέρβλητα προβλήματα αναφύονται ως αποτέλεσμα της αδυναμίας της πλευράς της ενάγουσας να προσφέρει μαρτυρία, ικανή να οδηγήσει στην αποκρυστάλλωση της ζημιάς που ισχυρίζεται ότι υπέστη. Εξηγώ:

Ο εντοπισμός της ακριβούς ημερομηνίας γένεσης της υποχρέωσης υποβολής δημόσιας πρότασης, έχει εξαιρετική σημασία για σκοπούς απόδειξης της ζημιάς. Στην απουσία τέτοιας μαρτυρίας είναι αδύνατο να προσδιοριστεί τόσο ο αριθμός μετοχών που κατείχε κατά το χρόνο αυτό η ενάγουσα, όσο και η τιμή των μετοχών αυτών κατά το συγκεκριμένο χρόνο. Παρά το γεγονός ότι είναι ορθή η θέση της ενάγουσας ότι σε περίπτωση συνδρομής των προϋποθέσεων υποβολής δημόσιας πρότασης, η προτεινόμενη αντιπαροχή για κάθε τίτλο, κατ' ακολουθία του Κανονισμού 24(5) της ΚΔΠ 100/97, και της μόνης σχετικής μαρτυρίας που υπάρχει, θα έπρεπε να ήταν ίση με την υψηλότερη τιμή που καταβλήθηκε κατά τους τελευταίους δώδεκα μήνες πριν από τη γένεση της υποχρέωσης για τη διατύπωση δημόσιας πρότασης, ήτοι Λ.Κ.5.60 ανά μετοχή, εντούτοις παραμένει άγνωστη η αξία των 106,036 μετοχών κατά τη συγκεκριμένη

ημέρα, για να εντοπιστεί, τελικά, και το καθαρό ύψος της απώλειας. Ακόμη, η ενάγουσα, προ της 13.6.2000, δεν κατείχε οποιεσδήποτε μετοχές της εναγόμενης 3. Συνεπώς, δεν θα είχε και οποιαδήποτε δικαιώματα για αποζημίωση αν και εφόσον η υποχρέωση για υποβολή δημόσιας πρότασης υφίστατο πριν από την ημερομηνία αυτή.

Ανυπέρβλητο επίσης πρόβλημα προς αποκρυστάλλωση του ύψους της απώλειας, συνιστά και το γεγονός ότι οι μετοχές, στο σύνολό τους, κατέχονται ακόμη από την ενάγουσα. Επιχείρησε ο ΜΕ3 να θέσει κατ' επανάληψη στη μαρτυρία του ότι ήταν αδύνατο να πωληθούν λόγω έλλειψης ενδιαφέροντος ή ότι είναι μηδαμινής αξίας. Οι θέσεις του αυτές είναι έκθετες σε απόρριψη. Δέχθηκε, αντεξεταζόμενος, ότι για σειρά ετών μετά το 2000, δεν έκαμε καμιά προσπάθεια να τις διαθέσει. Όπως επίσης δέχθηκε ότι προ δύο περίπου ετών υπεβλήθη δημόσια πρόταση από τρίτη εταιρεία για εξαγορά μετοχών της εναγόμενης 3 σε συγκεκριμένη τιμή, την οποία ο ΜΕ3 θεώρησε χαμηλή. Με αυτά ως δεδομένα, παραμένει και πάλι άγνωστο το ύψος της ζημιάς που υφίσταται τελικά η ενάγουσα.

Ασάφεια, αοριστία και έλλειψη τεκμηρίωσης καλύπτει τη σχετική με το εξεταζόμενο θέμα μαρτυρία της ενάγουσας. Έστω λοιπόν κι αν πετύχαινε στην αγωγή, θα απουσίαζε η απαραίτητη μαρτυρία ως προς το ύψος των αποζημιώσεων και θα εντοπιζόταν αδυναμία απόδειξης του ύψους της απώλειας.

Ολοκληρώνοντας το ζήτημα των αξιούμενων θεραπειών, προσθέτει το Δικαστήριο ότι η έκδοση του αιτούμενου διατάγματος για εξαναγκασμό της εναγόμενης 1 υποβολής σήμερα δημόσιας πρότασης, στερείται νομικού

και πραγματικού ερείσματος. Αφενός το Δικαστήριο δεν εντοπίζει να νομιμοποιείται ή να περιβάλλεται με την εξουσία έκδοσης τέτοιου διατάγματος, και, αφετέρου, η έκδοσή του σήμερα θα οδηγούσε σε παράδοξα αποτελέσματα και τελικά σε αδυναμία επιβολής του, αφού οι μέτοχοι της εναγόμενης 3 έχουν ήδη αλλάξει, η εναγόμενη 1 έχει πωλήσει τις μετοχές της, υποβλήθηκαν ήδη άλλες δημόσιες προτάσεις προς τους μετόχους της εναγομένης 3 και τροποποιήθηκε το νομικό καθεστώς που διέπει τις δημόσιες προτάσεις.

Λ. ΚΑΤΑΛΗΞΗ.

Για το σύνολο των λόγων που με λεπτομέρεια το Δικαστήριο προσπάθησε να αναπτύξει, η αγωγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των εναγόντων, όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

[Υπ.] Α. Ρ. Λιάτσος,
Π.Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/Χ.Θ.